

จากหนังสือพิมพ์ เมืองไทย

• ៤២៧

 ต่องานหน้า I

จ.เชียงราย กับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่ดีเดียว
กันนานกว่า 7 ปี ไม่มีทิ่มท่า ว่าจะจบสิ้น ล่า
สุดชาวบ้านโวยมหาวิทยาลัยกลั่นแกล้งเรื่องที่คิด
บันดาลโภสระทะ โภคค่า รองอธิการฯ เหตุบาน
ปลายชาวบ้านถูกแจ้งข้อหาหมื่นซึ่งหน้า

●เรื่องเก่าเล่าใหม่

เหตุการณ์ดังกล่าวสืบเนื่องตั้งแต่ปี 2541 นายยงยุทธ เจริญชลิตกุล และนางคุณจิตา พงษ์ ทากแงง ภรรยา มีพ่อคินจำนวน 9 ไร่เศษ อยู่ ภายในมหาวิทยาลัย โดยมีเอกสารสิทธิ์ถูกต้อง เป็นโฉนดที่คิน มีนายยงยุทธ เจริญชลิตกุล เป็น ผู้ถือครอง ซึ่งขณะนั้น ทางมหาวิทยาลัย เสนอขอเงินจำนวน 488,000 บาท เพื่อซื้อที่ดิน พื้นดังกล่าวทั้งหมด แต่นายยงยุทธเห็นว่าราคากูกร จึงไม่ตกลง แต่ได้เขียนข้อเสนอในราคาระละ 120,000 บาท ซึ่งทางมหาวิทยาลัยก็ไม่ตกลง เช่นกัน

นายยงยุทธ เจริญชลิตกุล กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่าต่อมาทางวิทยาลัยได้มีการลืมรัวห้อง 4 ด้าน ปิดทางเข้าออกที่ดินผืนดังกล่าว รวมทั้งถอนดินปิดถนนทางสาธารณะโดยทันทีที่ได้กันที่ดิน เพื่อปรับพื้นที่ทำเป็นสนามกีฬากลางของมหาวิทยาลัย ตนจึงฟ้องศาลเพื่อเรียกร้องราคาที่ดินและขอเปิดทางสาธารณะโดยทันทีก่อนถึงปีงบประมาณปี 2547 เรื่องดังกล่าวยังดำเนินอยู่ในที่สุด

● ที่ดินเจ้าปืนหา

นายยงยุทธ ก่อลาวต่อไปว่า เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2547 ตนและภรรยาได้ขับรถเข้าไปดูความเรียบเรียงของที่ดินผืนดังกล่าว กับบพนฯ ว่า มหาวิทยาลัยได้มีการนำคินมาถอนรากทรัพย์ที่ล้อมปิดที่ดินไว้สูงกว่า 1 เมตร ซึ่งที่ดินผืนดังกล่าวด้านหนึ่งติดคำเมือง ทำให้เกิดน้ำขังในที่ดิน และขณะนี้ ศพ.ดร.วันชัย ศรีชัยชนะ อธิการบดี และ พศ.ปริญญา ประพิบะเสน รองอธิการบดีฝ่ายปฏิบัติการ กำลังเดินตรวจงาน ด้วยความข้องใจ นางศรีจิตา พงษ์ ทاแกง ภารຍาของตน จึงเข้าไปถามว่า ทำแบบนี้หมายความว่าอย่างไร แต่กลับไม่ได้รับคำตอบหรือคำชี้แจงใดๆ จากอธิการบดี จากนั้น ศพ.ปริญญา ได้เข้ามารีชี้แจงว่า ผู้จะทำอย่างไรก็ได้ มันเป็นที่ของมหาวิทยาลัย จากนั้น ต่างฝ่ายต่างแยกข้ายกันกลับไปปั่นรถ แต่ภารຍาของตนเมื่อไม่ได้รับคำชี้แจงที่ชัดเจนจึงเกิดบันดาลโกรสและตะโกนด่าที่บ้านมาลอดๆ ว่า "ไอหน้า...."

● ถูกฟ้องไม่รู้ตัว

นางศรีจิตาพงษ์ ก่อวารสwinwa จากนั้น
วันที่ 29 พฤษภาคม 2547 ตนได้รับหนังสือเชิญ
ตัวไปสอบปากคำ จากร.ต.อ.ประจำวง แก้วโภ
พงส.(สบ.1) สภ.อ.เมือง จ.เชียงราย สาขาเยื่อ
บ้านดู่ ซึ่งได้เรียกตนไปรับทราบข้อกล่าวหาและ
สอบปากคำกรณีที่ พส.ปริตนาประทีปะเสน ได้
มอบหมายให้นายเรืองฤทธิ์ ธรรมรงค์ ผู้อำนวยการ
เข้าแจ้งความดำเนินคดีในข้อหาดูหมิ่น ซึ่งหน้า
ซึ่งตนได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา เมื่อ
จากตอนเกิดบันดาลโทสะตะโกนค่าเข็นมาลอยๆ
โดยไม่ได้อ่านหรือฟังข้อความนั้นต่างฝ่ายต่างแยก
ย้ายกันไปแล้ว ดังนั้นถือว่าเป็นการดูหมิ่นซึ่ง
หน้าไม่ได้ และตนจะขอต่อสืบคดีจนถึงที่สุด

● รองอธิการฯ แจง

ต่อมา เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2547 ผู้สื่อ
ข่าวได้รับการชี้แจงจาก พศ.บ.ปริโภคประทีปะเสน
รองอธิการบดีฝ่ายปฏิบัติการมหาวิทยาลัยเมืองป่า
หลวงว่า เรื่องที่ดินในอดีตมหาวิทยาลัยได้มีการ
จ่ายค่าเชดเชยให้กับเจ้าของที่ดิน ที่มีเอกสารสิทธิ์
ไว้ละ 50,000 บาท ที่นี่ไว้ละ 20,000 บาท ส่วนที่
ไม่มีเอกสารสิทธิ์แต่มีด้านไม้ปูลูกอยู่ก็จะชดเชย
เป็นค่าอาญาสิทธิ์ต้นละ 400 บาท โดยเงินทึบหมุด
นั้นเป็นเงินที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดหาเองทั้งสิ้น
หมุด ไม่ได้ใช้งบประมาณแผ่นดินแต่อย่างใด
แต่นายยงยุทธ ไม่ยอมรับเงินจำนวนดังกล่าว
กลับเรียกร้องในราคากลางกว่ารายอื่น ซึ่งทาง
มหาวิทยาลัยเห็นแล้วว่าไม่ควรเนื่องจาก
ไม่มีงบประมาณมากขนาดนั้น และถ้าหาก

มหาวิทยาลัยยอมจ่ายให้ห้อง รายอื่นๆ ที่รัก ก่อนหน้านี้ ถ้าทราบเรื่องก็จะเกิดการเรียก ค่างตามมาอีก

● ไม่ถือสาสูกด่า

ส่วนการลืมรั้วรอบที่ดินนี้ พศ.บริ
ชี้แจงว่า ทางมหาวิทยาลัยล้มเพื่อป้องกันไว้!
ไม่ใช่ไปบุ่มเก็บกันที่ดินผืนนั้น แต่กลับถูก
ว่ามหัววิทยาลัยกลั่นแกล้งหัวบ้าน พร้อมกับ
ศาล และต่อมามหาวิทยาลัยมีโครงการลด
สนานกีฬาคลางขึ้นจำเป็นต้องมีการปรับ
พื้นที่เพื่อความเหมาะสม แต่ค่านงานได้นำดิ
วางแผนรองๆ ร้าว ทำให้เป็นการไปปิดทาง
เหมือนเป็นเหตุให้เกิดน้ำขัง ซึ่งขณะนั้นตน
อธิการบดีได้ลงประกาศงานกีฬามีการสร้างใน
คืนออกเพื่อรำยน้ำแล้ว เป็นจังหวะเดียวกับ
นายยงยุทธและนางศุภจิราพงศ์ เข้ามาดู
และได้เข้ามาสอบถามกับอธิการบดีว่า ทำแบบ
หมายความว่าอย่างไร ต้องการอะไร ซึ่งอธิการ
ไม่อยากพูดเรื่องนี้จึงเลี่ยงเดินหนี ตนจึงเข้า
ชี้แจงว่า เราทำในที่ของเราระเป็นที่ของ
วิทยาลัย และไม่อยากพูดอะไรอีก เพราะเก
จะเกิดการทะเลาะวิวาทจริงได้เดินจะกลับไป
รถ แต่กล้ายื่นว่าไปสร้างความไม่พอใจใน
ทึ้ง 2 คน โดยนางศุภจิราพงศ์ได้ตะโกนค่าตัว
"ไอหน้า..." โดยได้มีการเยี่ยงคุณด้วยว่า
เรวนั้นมีค่านงานทำงานอยู่ด้วยหลายคน ทุก
ได้ยินเหมือนกันหมด ซึ่งตนสามารถเรียก
เป็นพยานได้ "ความจริงแล้วผมไม่ได้ตัดใจ
ความแต่เมื่อยังไงไม่ถือสา เพราะที่ผ่านมา
ว่าผมกีโจนด่านเมือง界 แต่ผมอยากให้บ้าน
รับรู้ว่าด้วยกีเท่านั้น" พศ.บริโภคนากล่าวในที่

ส่วนความคืบหน้าในเรื่องของค่าเจ้าหนี้ที่ได้มีการเรียกทั้ง 2 ฝ่ายมาสอบปากเปะจะได้เริ่งดำเนินคดีความกฎหมายต่อไป